EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

الزواج

Az-zawaj

Căsătoria

Muhammad ibn Salih al-
‘Uthaymin

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muhammad ibn Salih al-ʿUthaymin

Căsătoria

Contractul, drepturile soților și rânduielile divorțului

الزواج

Az-zawaj

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: الزواج
Ediția I
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), CC BY 3.0.
Textul este păstrat neschimbat.
Ediția-sursă: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Az-Zawāj, Madār al-Waṭan, 1425 H.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
1 Înțelesul căsătoriei în limbă și în Legea islamică 6
2 Statutul juridic al căsătoriei 7
3 Condițiile căsătoriei 9
4 Însușirile femeii cu care este bine să te căsătorești 14
5 Femeile cu care căsătoria este interzisă 16
6 Numărul îngăduit de soții 22
7 Înțelepciunea căsătoriei 25
8 Efectele căsătoriei 30
9 Statutul divorțului și rânduielile sale 34
10 Urmările divorțului 37
Indice 40

Introducere

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Toată lauda Îi aparţine lui Allah. Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul şi iertarea şi ne căim înaintea Lui. Căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre şi de relele faptelor noastre. Pe cel pe care Allah îl călăuzeşte nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care îl lasă în rătăcire nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, şi mărturisesc că Muhammad este robul şi Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze, pe el, familia şi companionii săi şi să le dăruiască pace din belşug.

Mă bucur că mi s-a înlesnit participarea la seria culturală de prelegeri a Facultăţilor de Şaria şi de Limbă Arabă din al-Qasim[1]. Nădăjduiesc, cu voia lui Allah Preaînaltul, ca aceasta să-mi folosească atât mie, cât şi celor care îmi ascultă sau îmi citesc prelegerile. Îl rog pe Allah să facă lucrarea noastră, a tuturor, sinceră pentru Faţa Sa şi potrivită cu ceea ce Îl mulţumeşte.

Înainte de a intra în subiectul prelegerii, doresc însă să spun câteva cuvinte care vor fi potrivite, cu voia lui Allah. Ştiţi, fraţi şi şeici, că Islamul este atacat în vremea noastră din mai multe direcţii: în privinţa ideilor, a moravurilor şi a credinţei. Cu cât atacurile se înmulţesc şi se întăresc, cu atât trebuie să existe o împotrivire care să le înfrunte şi chiar să le depăşească. Dacă aceasta lipseşte, înseamnă nimicirea Islamului.

Aceasta este o răspundere a oamenilor de ştiinţă şi de religie. Ei trebuie să depună toate eforturile de care sunt în stare pentru a împiedica aceste curente venite asupra noastră din toate părţile, în faţa cărora omul, chiar şi cel cumpătat, rămâne nedumerit şi nu ştie cum să se poarte.

Am auzit adesea că duşmanii musulmanilor spun că trebuie să-şi concentreze eforturile asupra Regatului Arabiei Saudite,

1 Prelegerea a fost ţinută în noaptea de marţi, 7/3/1398 h.

deoarece este leagănul Islamului, locul către care se îndreaptă musulmanii în rugăciune și pilda lor. De aceea îi vedeți lansând atacuri înverșunate, pregătind uneltiri bine ticluite și punându-și eforturile în slujba războiului împotriva acestui regat. Dacă învățații și oamenii sinceri din această țară nu le închid poarta, aceștia vor străbate ținuturile, iar voi veți vedea lucruri pe care le veți respinge cu cea mai mare tărie.

În fața acestor curente, frați ai mei, avem datoria: **1.** Să unim chemarea la Allah. **2.** Să unim eforturile. **3.** Să nu lăsăm între noi niciun loc în care dușmanii să-și poată pune piciorul.

În realitate, vă spun că lucrăm de parcă fiecare ar lucra singur. Cu excepția celor pe care Allah voiește să-i ferească, nu găsim doi oameni uniți în același țel sau, mai bine spus, urmând aceeași cale, chiar dacă țelul este comun.

De aceea socotesc că învățații acestui regat, fie din Riyad, Hijaz, al-Qasim sau din alte regiuni, au datoria să se unească asupra unui cuvânt și să cerceteze serios această chestiune, pe care o socotesc primejdioasă. Să o cerceteze temeinic: în mijloacele de informare, în mijloacele de educație, în programele și manualele școlare, precum și în abaterile oamenilor de rând și în îndepărtarea lor de temeiurile și ramurile religiei.

Găsim mulți căutători de știință preocupați de altceva decât de îndatoririle lor: caută viața lumească, se îndreaptă spre ea și se adună în jurul ei. Aceasta slăbește chemarea lor la bine și primirea ei de către oamenii de rând. Purtarea învățatului are o mare înrâurire asupra celor din jur. Dacă oamenii văd la cei învățați numai aceeași goană după lume pe care o văd la oamenii de rând din piețe, nu vor avea încredere în îndrumările și cunoștințele lor.

Tot astfel, frați ai mei, trebuie să le dăm sfat sincer conducătorilor. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus de trei ori:

الدين النصيحة

„Religia este sfatul sincer."

Ei au întrebat: *„Față de cine, Trimis al lui Allah?”* A răspuns:

لله ولكتابه ولرسوله ولائمة المسلمين وعامتهم

„Față de Allah, Cartea Sa, Trimisul Său, conducătorii musulmanilor și oamenii lor de rând.”[2]

Avem datoria să-i sfătuim sincer pe conducători, fără să ne bizuim pe unul, doi, trei sau patru oameni care să facă aceasta. Când cei care îi sfătuiesc sunt numeroși, când adevărul le este arătat din toate părțile și sfatul vine din orice direcție, ei vor lua seama și vor urma calea pentru care Îl rugăm pe Allah să le dea izbândă: calea Profetului, în cele văzute și în cele lăuntrice.

În privința oamenilor de rând, vedem, din păcate, că imamii celor mai multe moschei sunt neștiutori: nu îndrumă, nu sfătuiesc și nu vorbesc. Înaintea vremii noastre, înainte ca belșugul lumesc să li se deschidă, imamul lua unele cărți de încredere, chiar dacă nu era căutător de știință, și le citea celor veniți la rugăciune, iar ei trăgeau folos. Astăzi însă, în cele mai multe moschei nu se citește nimic, iar imamul nu-și îndrumă comunitatea spre cele folositoare. De aceea vedeți atâta îndepărtare a oamenilor de chestiunile religioase. Toate acestea vin din neglijența învățaților și a celor cărora le pasă de această treabă. Frați ai mei, trebuie să ne reunim, să ne unim eforturile, să-i sfătuim pe conducători și să ne străduim, pe cât putem, să-i povățuim pe musulmanii de rând în moschei, pe drumuri și în alte locuri.

Mai există un lucru foarte însemnat: ruptura dintre tineri și vârstnici. Din cauza acestei rupturi, tinerii au ajuns dezorientați și nu găsesc calea. Aceasta vine, în realitate, din neglijența celor vârstnici și din faptul că unii nu se preocupă deloc de tineri; nici măcar nu-i ascultă când spun ceva drept. Aceasta este o greșeală. Trebuie să fim alături de tineri, să vedem în ce stare se află, să urmărim ce-i înconjoară și îi influențează și să aflăm cauza

2 Relatat de Muslim, Cartea credinței, nr. 55.

îndepărtării lor de religie. Când cunoaștem boala, putem da leacul.

Dacă, auzind ceva nepotrivit despre unii dintre ei, ne întoarcem de la toți, îi respingem, îi ocărâm peste tot, nu ne preocupăm de starea lor și îi privim cu dispreț, aceasta aduce un mare rău: tinerii se îndepărtează de vârstnici și de oamenii științei și religiei, până când șeitanii îi duc unde vor. Trebuie să luăm seama la această chestiune primejdioasă, să-i dăm atenție și să o socotim cum se cuvine.

Profesorii, îndeosebi, trebuie să se străduiască să le dea elevilor o educație religioasă, să le trezească dorința pentru ceea ce a adus Profetul din Cartea lui Allah și din Sunna Trimisului Său, să le arate religia în adevărata ei înfățișare și să le explice limpede rânduielile Legii, împreună cu înțelesurile și înțelepciunea ei. Socotesc că învățământului, mai ales celui universitar, îi lipsește ceva: unii profesori țin lecția într-un chip sec; *„nu le arată studenților dovada unei hotărâri și nici înțelepciunea ei”*. Credinciosul se supune poruncii lui Allah și a Trimisului Său, fie că îi cunoaște înțelepciunea, fie că nu. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾

„Nu se cuvine niciunui credincios și niciunei credincioase ca, atunci când Allah și Trimisul Său au hotărât un lucru, să mai aibă alegere în treaba lor.”

Coranul, 33:36 (fragment)

Dar atunci când cunoaște înțelepciunea, liniștea lui sufletească sporește, aplică mai bine Legea și o dorește mai mult. De aceea îi îndemn pe frații mei profesori să le împărtășească studenților o știință bogată și vie, care mișcă inimile, șlefuiește sufletele, deschide pieptul și aduce liniște sufletească.

Revin acum la subiectul prelegerii. Tema ei este *„Contractul de căsătorie, efectele sale, urmările sale și alte chestiuni legate de el”*. Am ales această temă datorită însemnătății ei, fiindcă mulți oameni nu cunosc multe dintre rânduielile sale și fiindcă de ea sunt legate probleme sociale a căror rezolvare ar dori s-o înlesnească orice om sincer, preocupat de religia și comunitatea sa. Cu cât problemele sunt discutate și lămurite, cu atât rezolvarea lor devine mai ușoară. Dacă oamenii le uită și închid ochii, ele rămân cum sunt sau devin și mai neclare și mai greu de rezolvat.

Am împărțit subiectul în zece capitole: **1.** Înțelesul căsătoriei în limbă și în Legea islamică. **2.** Statutul juridic al căsătoriei. **3.** Condițiile căsătoriei. **4.** Însușirile femeii cu care este bine să te căsătorești. **5.** Femeile cu care căsătoria este interzisă. **6.** Numărul îngăduit de soții. **7.** Înțelepciunea căsătoriei. **8.** Efectele căsătoriei: darul nupțial, întreținerea, legătura de afinitate, relația de mahram și moștenirea. **9.** Statutul divorțului și ceea ce trebuie respectat în privința lui. **10.** Urmările divorțului. Începem, așadar, cerând ajutorul lui Allah Preaînaltul, implorându-L să ne dea izbândă și îndreptare și nădăjduind să le fie de folos robilor Săi.

1 Înțelesul căsătoriei în limbă și în Legea islamică

În limbă, termenul *nikah* poate însemna încheierea contractului de căsătorie sau împreunarea cu soția. Abu Ali al-Qali a spus: „Arabii au făcut o deosebire subtilă prin care se distinge contractul de împreunare. Când spun «s-a căsătorit cu cutare femeie» sau «cu fiica lui cutare», au în vedere contractul de căsătorie. Când spun «s-a împreunat cu femeia sa» sau «cu soția sa», nu au în vedere decât raportul intim și împreunarea."

În Legea islamică, înțelesul căsătoriei este: *„Un contract între un bărbat și o femeie, prin care se urmăresc desfătarea fiecăruia cu celălalt, întemeierea unei familii drepte și a unei societăți sănătoase."*

Înțelegem astfel că prin contractul de căsătorie nu se urmărește numai desfătarea, ci și un alt țel: întemeierea unei familii drepte și a unor societăți sănătoase. Totuși, unul dintre aceste două scopuri poate avea întâietate asupra celuilalt, din anumite considerente, potrivit situației persoanei.

2 Statutul juridic al căsătoriei

În sine, căsătoria este o rânduială puternic recomandată oricărui om care are dorință și este în stare să se căsătorească. Ea face parte din calea trimișilor. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَٰجًا
وَذُرِّيَّةً ۚ﴾

„Am trimis trimiși înaintea ta și le-am dat soții și urmași.”
Coranul, 13:38 (fragment)

Profetul s-a căsătorit și a spus:

إني أتزوج النساء فمن رغب عن سنتي فليس مني

„Eu mă căsătoresc cu femei. Cine se îndepărtează de calea mea nu este dintre ai mei.”[3]

De aceea învățații au spus că, pentru cel care are dorință, căsătoria este mai bună decât actele de adorare benevole, datorită numeroaselor foloase și urmărilor bune pe care le aduce. Vom arăta unele dintre ele mai târziu, cu voia lui Allah.

3 Al-Bukhari, Cartea căsătoriei, capitolul despre îndemnul la căsătorie, nr. 5063; Muslim, Cartea căsătoriei, capitolul „Cel dintre voi care are putința să se căsătorească”, nr. 1401.

Uneori, căsătoria poate fi obligatorie. Așa este când un bărbat are o dorință puternică și se teme că va cădea în ceea ce este interzis dacă nu se căsătorește. Atunci trebuie să se căsătorească, pentru a-și păstra castitatea și a se feri de cele interzise. Profetul a spus:

يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج فانه أغض للبصر وأحصن للفرج ومن لم يستطع فعليه بالصوم فانه له وجاء

„Tineri, cel dintre voi care are putința să se căsătorească să o facă, fiindcă aceasta îl ajută mai mult să-și plece privirea și să-și păzească părțile intime. Iar cel care nu are această putință să postească, deoarece postul îi este pavăză.”[4]

4 Al-Bukhari, Cartea căsătoriei, nr. 5066; Muslim, Cartea căsătoriei, nr. 1400.

3 Condițiile căsătoriei

Printre dovezile bunei orânduiri a Islamului și ale preciziei sale în legiferare se află faptul că a stabilit condiții pentru contracte, de care depind validitatea, aplicabilitatea și continuarea lor. Fiecare contract are condiții fără de care nu este încheiat în mod valabil. Aceasta dovedește limpede temeinicia și desăvârșirea Legii și faptul că ea vine de la Cel Înțelept și Binestiutor, care cunoaște ceea ce le este de folos făpturilor și le rânduiește ceea ce le îndreaptă religia și viața lumească, pentru ca lucrurile să nu rămână fără ordine și fără hotare. Printre aceste contracte este și contractul de căsătorie. Dintre condițiile sale le amintim pe cele mai însemnate:

1. Consimțământul celor doi soți. Nu este valabilă constrângerea bărbatului să se căsătorească cu o femeie pe care nu o dorește, nici constrângerea femeii să se căsătorească cu un bărbat pe care nu îl dorește. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَحِلُّ لَكُمۡ أَن تَرِثُواْ ٱلنِّسَآءَ كَرۡهٗاۖ﴾

„Voi, cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femeile împotriva voinței lor.”

Coranul, 4:19 (fragment)

Profetul a spus:

لا تنكح الأيم حتى تستامر ولا تنكح البكر حتى تستأذن

„Femeia care a mai fost căsătorită nu va fi dată în căsătorie până nu este consultată, iar fecioara nu va fi dată în căsătorie până nu i se cere învoirea.”

Ei au întrebat: *„Trimis al lui Allah, cum își dă ea învoirea?”* El a răspuns:

أن تسكت

„Prin tăcere.”[5]

Profetul a interzis, așadar, ca femeia să fie dată în căsătorie fără consimțământul ei, fie că este fecioară, fie că a mai fost căsătorită. Cea care a mai fost căsătorită trebuie să-și exprime consimțământul prin cuvinte. Pentru fecioară este de ajuns tăcerea, deoarece se rușinează să-și spună limpede învoirea. Dacă refuză căsătoria, nimănui nu îi este îngăduit să o silească, nici măcar tatălui ei, fiindcă Profetul a spus:

والبكر يستأذنها أبوها

„Tatăl îi cere învoirea fecioarei.”[6]

Tatăl nu păcătuiește dacă nu o mărită într-o asemenea situație, fiindcă ea însăși a refuzat, dar trebuie să o ocrotească și să-i păzească cinstea.

Dacă o cer doi bărbați, iar ea spune: *„Îl vreau pe acesta”*, în timp ce tutorele spune: *„Căsătorește-te cu celălalt”*, ea va fi căsătorită cu cel pe care îl dorește, dacă este potrivit pentru ea. Dacă nu este potrivit, tutorele o poate împiedica să se căsătorească cu el și nu păcătuiește în această situație.

2. Tutorele matrimonial. Căsătoria nu este valabilă fără tutore, fiindcă Profetul a spus:

5 Al-Bukhari, Cartea căsătoriei, capitolul în care tatălui și altora li se interzice să mărite fecioara sau femeia care a mai fost căsătorită fără consimțământul ei, nr. 5136; Muslim, Cartea căsătoriei, capitolul despre cererea consimțământului femeii care a mai fost căsătorită, nr. 1419.

6 Muslim, Cartea căsătoriei, capitolul despre consimțământul prin cuvinte al femeii care a mai fost căsătorită și prin tăcere al fecioarei, nr. 1421.

لا نكاح إلا بولي

„Nu există căsătorie fără tutore.”[7]

Dacă femeia se mărită singură, căsătoria sa este nulă, fie că încheie ea însăși contractul, fie că împuternicește pe cineva să-l încheie.

Tutorele este un bărbat major, sănătos la minte și cu judecată dreaptă, dintre rudele sale pe linie agnatică: tatăl, bunicul din partea tatălui, fiul, fiul fiului oricât de departe ar coborî, fratele bun, fratele din partea tatălui, unchiul patern bun, unchiul patern din partea tatălui și fiii acestora, în ordinea apropierii. Frații din partea mamei, fiii lor, tatăl mamei și unchii materni nu au tutelă matrimonială, fiindcă nu sunt rude agnatice.

Întrucât tutorele este indispensabil pentru căsătorie, el trebuie să aleagă pe cel mai potrivit și mai bun dintre pretendenți. Dacă există unul singur, potrivit, iar ea consimte, tutorele trebuie să o căsătorească cu el.

7 Abu Dawud, Cartea căsătoriei, capitolul despre tutore, nr. 2085; at-Tirmidhi, Cartea căsătoriei, capitolul „Nu există căsătorie fără tutore”, nr. 1101; Ibn Majah, Cartea căsătoriei, același capitol, nr. 1881.

Să ne oprim puțin pentru a înțelege răspunderea mare pe care o poartă tutorele față de cea pe care Allah i-a încredințat-o. Ea este o încredințare aflată în grija lui; trebuie să o ocrotească și să o așeze acolo unde i se cuvine. Nu îi este îngăduit să o rețină pentru scopurile sale personale sau să o căsătorească cu un om nepotrivit, din lăcomie pentru ceea ce i se dă lui. Aceasta este trădare. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَخُونُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ وَتَخُونُوٓاْ أَمَٰنَٰتِكُمۡ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ﴾

„Voi, cei care credeți! Nu-L trădați pe Allah și pe Trimis și nu trădați cu bună știință cele încredințate vouă."

Coranul, 8:27

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾

„Allah nu-l iubește pe niciun trădător nerecunoscător."

Coranul, 22:38 (fragment)

Profetul a spus:

كلكم راع وكلكم مسئول عن رعيته

„Fiecare dintre voi este păstor și fiecare dintre voi răspunde de turma sa."[8]

Vedeți unii oameni cărora le este cerută fiica de un bărbat potrivit, dar îl refuză, apoi refuză un altul și încă unul. Un

8 Al-Bukhari, Cartea căsătoriei, capitolul „Păziți-vă pe voi și familiile voastre de un Foc", nr. 5188; Muslim, Cartea conducerii, capitolul despre meritul conducătorului drept, nr. 1829.

asemenea om își pierde tutela matrimonială, iar femeia va fi căsătorită de alt tutore, în ordinea apropierii.

4 Însușirile femeii cu care este bine să te căsătorești

După cum am spus, prin căsătorie se urmăresc desfătarea, întemeierea unei familii drepte și a unei societăți sănătoase. Femeia cu care este bine să te căsătorești este aceea prin care se împlinesc aceste două scopuri: cea care are frumusețe trupească și sufletească.

Frumusețea trupească este armonia înfățișării. Cu cât femeia este mai frumoasă la chip și mai plăcută la vorbă, cu atât ochiul se bucură privind-o și urechea îi ascultă cuvintele; inima i se deschide, pieptul se destinde, sufletul își găsește liniștea alături de ea și se împlinește cuvântul Celui Preaînalt:

﴿وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ﴾

„Printre semnele Sale este că v-a creat din voi înșivă soții, ca să vă găsiți liniștea alături de ele, și a pus între voi dragoste și îndurare.”

Coranul, 30:21 (fragment)

Frumusețea sufletească este desăvârșirea religiei și a purtării. Cu cât femeia este mai credincioasă și mai aleasă la caracter, cu atât este mai iubită de suflet, iar urmările sunt mai fericite. Femeia credincioasă împlinește porunca lui Allah, păzește drepturile soțului, patul conjugal, copiii și averea lui și îl ajută în ascultarea de Allah: îi amintește, îl însuflețește când se moleșește și îl împacă atunci când se mânie.

Femeia cu purtare aleasă își arată dragostea față de soț și îl respectă. Nu întârzie în ceea ce el dorește să facă grabnic și nu se grăbește în ceea ce el dorește să amâne. Profetul a fost întrebat care dintre femei este cea mai bună și a răspuns:

التي تسره إذا نظر وتطيعه إذا أمر ولا تخالفه في نفسها ولا ماله بما يكره

„Cea care îl bucură când o privește, îl ascultă când îi poruncește și nu i se împotrivește, în privința persoanei ei și a averii lui, prin ceea ce îi displace."[9]

El a mai spus:

تزوجوا الودود الولود فاني مكاثر بكم الأنبياء، أو قال: الأمم

„Căsătoriți-vă cu femeia iubitoare și roditoare, fiindcă prin mulțimea voastră mă voi mândri înaintea profeților"

— sau a spus: „înaintea comunităților".[10]

Dacă se poate găsi o femeie care să unească frumusețea înfățișării și frumusețea lăuntrică, aceasta este deplinătatea și fericirea, prin izbânda dăruită de Allah.

9 Ahmad și an-Nasa'i, Cartea căsătoriei, capitolul „Care dintre femei este cea mai bună?", nr. 3231.

10 Abu Dawud, Cartea căsătoriei, capitolul despre interdicția căsătoriei cu femeia care nu naște, nr. 2050; an-Nasa'i, Cartea căsătoriei, capitolul despre dezaprobarea căsătoriei cu femeia stearpă, nr. 3227.

5 Femeile cu care căsătoria este interzisă

Profetul a spus:

إن الله فرض فرائض فلا تضيعوها، وحد حدودا فلا تتعدوها

„Allah a impus îndatoriri; nu le neglijați. A stabilit hotare; nu le încălcați.”[11]

Printre hotarele Legii stabilite de Allah se află cele privitoare la ceea ce este îngăduit și interzis în căsătorie. El i-a interzis bărbatului să se căsătorească cu anumite femei din cauza rudeniei, a alăptării, a afinității sau din alte motive. Femeile interzise sunt de două feluri: cele interzise pentru totdeauna și cele interzise pentru o vreme.

1. Interdicțiile permanente. Acestea cuprind trei categorii. **Prima categorie: femeile interzise prin rudenia de sânge.** Sunt șapte categorii, pe care Allah le-a pomenit în sura Femeile:

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَٰتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَٰتُكُمْ وَعَمَّٰتُكُمْ وَخَٰلَٰتُكُمْ وَبَنَاتُ ٱلْأَخِ وَبَنَاتُ ٱلْأُخْتِ﴾

„Vă sunt interzise mamele voastre, fiicele voastre, surorile voastre, mătușile voastre din partea tatălui, mătușile voastre din partea mamei, fiicele fraților și fiicele surorilor.”
Coranul, 4:23 (fragment)

11 Ad-Daraqutni, Sunan, 4/184.

1. Mamele: aici intră mama și bunicile, atât din partea tatălui, cât și din partea mamei. **2. Fiicele:** fiicele proprii, fiicele fiilor și fiicele fiicelor, oricât de departe ar coborî. **3. Surorile:** surorile bune, surorile din partea tatălui și surorile din partea mamei. **4. Mătușile paterne:** mătușile paterne ale bărbatului, ale tatălui, ale bunicilor, ale mamei și ale bunicilor sale de sex feminin. **5. Mătușile materne:** mătușile materne ale bărbatului, ale tatălui, ale bunicilor, ale mamei și ale bunicilor sale de sex feminin. **6. Fiicele fratelui:** fiicele fratelui bun, ale fratelui din partea tatălui și ale fratelui din partea mamei, precum și fiicele fiilor și fiicele fiicelor acestora, oricât de departe ar coborî. **7. Fiicele surorii:** fiicele surorii bune, ale surorii din partea tatălui și ale surorii din partea mamei, precum și fiicele fiilor și fiicele fiicelor acestora, oricât de departe ar coborî.

A doua categorie: femeile interzise prin alăptare. Sunt cele corespunzătoare femeilor interzise prin rudenia de sânge. Profetul a spus:

يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب

„Prin alăptare este interzis ceea ce este interzis prin rudenia de sânge.”[12]

Însă alăptarea care creează această interdicție trebuie să îndeplinească anumite condiții:

Prima condiție: să fi avut loc cel puțin cinci alăptări. Dacă pruncul a fost alăptat de o femeie numai de patru ori, ea nu îi devine mamă prin alăptare. Muslim relatează de la Aisha, Allah să fie mulțumit de ea:

12 Al-Bukhari, Cartea mărturiilor, capitolul despre mărturie în privința descendenței și alăptării, nr. 2645–2646; Muslim, Cartea alăptării, capitolul despre ceea ce este interzis prin naștere, nr. 1447 și 1444.

كان فيما انزل من القران عشر رضعات معلومات
يحرمن، ثم نسخن بخمس معلومات، فتوفى رسول الله صلي
الله عليه وسلم وهي فيما يقرأ من القرآن

„Printre cele revelate din Coran erau zece alăptări cunoscute care stabileau interdicția. Apoi au fost abrogate prin cinci alăptări cunoscute. Trimisul lui Allah a murit în vreme ce acestea încă se numărau printre cele recitate din Coran."[13]

A doua condiție: alăptarea să aibă loc înainte de înțărcare. Toate cele cinci alăptări trebuie să fie înainte de înțărcare. Dacă au loc după înțărcare sau unele înainte și altele după, femeia nu îi devine mamă prin alăptare.

Când condițiile alăptării sunt îndeplinite, pruncul devine copilul femeii, iar copiii ei îi devin frați, fie că s-au născut înainte, fie că se nasc după el. Și copiii bărbatului căruia îi este atribuit laptele îi devin frați, fie că sunt copiii femeii care l-a alăptat, fie ai altei femei.

Trebuie să știm că rudele copilului alăptat, în afară de descendenții lui, nu au nicio legătură cu această alăptare și nu sunt afectate de ea. Astfel, fratele lui de sânge se poate căsători cu mama sau cu sora lui prin alăptare. În schimb, descendenții copilului intră în descendența prin alăptare a femeii și a bărbatului căruia îi este atribuit laptele, așa cum tatăl lor a devenit copilul acestora prin alăptare.

A treia categorie: femeile interzise prin afinitate. Soțiile taților și ale bunicilor, oricât de departe s-ar urca, atât din partea tatălui, cât și din partea mamei, sunt interzise, potrivit cuvântului Celui Preaînalt:

13 Muslim, Cartea alăptării, capitolul despre interdicția stabilită prin cinci alăptări, nr. 1452.

﴿وَلَا تَنكِحُواْ مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ﴾

„Nu vă căsătoriți cu femeile cu care s-au căsătorit tații voștri."
Coranul, 4:22 (fragment)

De îndată ce un bărbat încheie contractul cu o femeie, ea le devine interzisă fiilor lui, fiilor fiilor și fiilor fiicelor sale, oricât de departe ar coborî, fie că a consumat căsătoria cu ea, fie că nu.

1. Soțiile fiilor, oricât de departe ar coborî, potrivit cuvântului Celui Preaînalt:

﴿وَحَلَٰٓئِلُ أَبۡنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنۡ أَصۡلَٰبِكُمۡ﴾

„Și soțiile fiilor voștri care sunt din coapsele voastre."
Coranul, 4:23 (fragment)

De îndată ce bărbatul încheie contractul cu o femeie, ea le devine interzisă tatălui și bunicilor lui, oricât de departe s-ar urca, din partea tatălui și a mamei, prin simplul contract, chiar dacă nu a consumat căsătoria.

2. Mama soției și bunicile acesteia, oricât de departe s-ar urca, potrivit cuvântului Celui Preaînalt:

﴿وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمۡ﴾

„Și mamele soțiilor voastre."
Coranul, 4:23 (fragment)

De îndată ce bărbatul încheie contractul cu o femeie, mama și bunicile ei îi devin interzise prin simplul contract, chiar dacă nu a consumat căsătoria, fie că bunica este din partea tatălui, fie din partea mamei.

3. Fiicele soției, fiicele fiilor ei și fiicele fiicelor ei, oricât de departe ar coborî: acestea sunt fiicele vitrege și descendentele lor. Condiția este însă ca bărbatul să fi avut raport intim cu soția. Dacă despărțirea are loc înainte de raportul intim, fiicele vitrege și

descendentele lor nu îi sunt interzise, potrivit cuvântului Celui Preaînalt:

﴿وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُواْ دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾

„Și fiicele voastre vitrege aflate în grija voastră, născute din soțiile cu care ați consumat căsătoria; dar dacă nu ați consumat căsătoria cu ele, nu aveți nicio vină."

Coranul, 4:23 (fragment)

Când bărbatul se căsătorește cu o femeie și are raport intim cu ea, fiicele ei, fiicele fiilor și fiicele fiicelor ei îi devin interzise, oricât de departe ar coborî, fie că sunt dintr-o căsătorie dinaintea lui, fie dintr-o căsătorie ulterioară. Dacă se despart înainte de raportul intim, fiicele vitrege și descendentele lor nu îi sunt interzise.

2. Interdicțiile temporare. Printre acestea se află: **1. Sora soției, mătușa ei paternă și mătușa ei maternă**, până când bărbatul se desparte de soție prin moarte sau în timpul vieții și se încheie perioada ei de așteptare. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَأَن تَجْمَعُواْ بَيْنَ ٱلْأُخْتَيْنِ﴾

„Și să aveți împreună două surori."

Coranul, 4:23 (fragment)

Profetul a spus:

لا يجمع بين المرأة وعمتها ولا بين المرأة وخالتها

„Nu se reunesc în căsătorie o femeie și mătușa ei paternă, nici o femeie și mătușa ei maternă."[14]

2. Femeia aflată în perioada de așteptare după un alt bărbat. Nu este îngăduită căsătoria cu ea până când perioada nu se încheie. De asemenea, nu îi este îngăduit să o ceară în căsătorie în această perioadă, până la încheierea ei. **3. Femeia aflată în starea de ihram pentru Hajj sau Umra.** Nu este îngăduită încheierea contractului cu ea până când iese din starea de ihram. Mai sunt și alte femei cu care căsătoria este interzisă, despre care nu am vorbit de teama unei întinderi prea mari.

Menstruația nu face interzisă încheierea contractului de căsătorie. Contractul poate fi încheiat cu femeia chiar dacă este la menstruație, dar nu va avea raport intim cu ea până când se curăță și face baia rituală.

14 Al-Bukhari, Cartea căsătoriei, capitolul în care se interzice căsătoria cu o femeie alături de mătușa ei paternă, nr. 5109; Muslim, Cartea căsătoriei, capitolul despre interdicția reunirii unei femei și a mătușii ei paterne, nr. 1408. Hadith convenit ca autentic de al-Bukhari și Muslim.

6 Numărul îngăduit de soții

A-i lăsa omului libertatea de a lua oricâte soții dorește duce la dezordine, nedreptate și neputința de a împlini drepturile soțiilor. Pe de altă parte, a-l limita la o singură soție poate duce la rău și la împlinirea dorinței pe alte căi, interzise. De aceea Legiuitorul le-a îngăduit oamenilor să aibă cel mult patru soții. Acesta este numărul în cadrul căruia bărbatul poate face dreptate, poate împlini drepturile soției și își poate satisface nevoia, dacă are nevoie de mai mult de una. Allah Preaînaltul spune:

﴿فَٱنكِحُواْ مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ مَثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُواْ فَوَٰحِدَةً﴾

„Căsătoriți-vă cu femeile care vă plac: câte două, câte trei și câte patru. Dar dacă vă temeți că nu veți fi drepți, atunci cu una singură.”

Coranul, 4:3 (fragment)

În timpul Profetului, Ghaylan ath-Thaqafi a îmbrățișat Islamul având zece soții. Profetul i-a poruncit să aleagă patru dintre ele și să se despartă de celelalte. Qays ibn al-Harith a spus:

أسلمت وعندي ثمانية نسوة فأتيت النبي صلي الله عليه وسلم فذكرت له ذلك فقال: اختر منهن أربعا

„Am îmbrățișat Islamul având opt soții. Am mers la Profet și i-am pomenit aceasta. El mi-a spus: «Alege patru dintre ele.»”[15]

Căsătoria cu mai multe femei, în această limită, are mai multe foloase: **1.** Uneori poate fi necesară. De pildă, soția este vârstnică sau bolnavă și, dacă bărbatul s-ar limita la ea, nu și-ar putea păstra castitatea, iar ea are copii cu el. Dacă o păstrează ca singură soție, se teme de greutatea renunțării la raporturile conjugale sau chiar de adulter; dacă divorțează de ea, o desparte de copiii ei. Această problemă nu se înlătură decât prin îngăduirea mai multor soții.

2. Căsătoria este un mijloc de legătură și apropiere între oameni. Allah a pomenit afinitatea alături de rudenia de sânge:

﴿وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ مِنَ ٱلْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُۥ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ﴾

„El este Cel care l-a creat pe om din apă și i-a dat legături de sânge și de afinitate.”
Coranul, 25:54 (fragment)

Mai multe căsătorii leagă mai multe familii și le apropie unele de altele. Acesta a fost unul dintre motivele pentru care Profetul s-a căsătorit cu mai multe femei.

3. Prin aceasta sunt ocrotite mai multe femei și le sunt împlinite nevoile de întreținere și locuință; se înmulțesc copiii și urmașii, lucru urmărit de Legiuitor. **4.** Unii bărbați au o dorință puternică și o singură soție nu le este de ajuns. Bărbatul este

15 Abu Dawud, Cartea divorțului, capitolul despre cel care îmbrățișează Islamul având mai mult de patru soții, nr. 2241.

evlavios și cinstit, se teme de adulter, dar dorește să-și împlinească nevoia prin desfătarea îngăduită. Din îndurarea lui Allah față de făpturi, El le-a îngăduit mai multe căsătorii într-un chip drept.

7 Înțelepciunea căsătoriei

Înainte de a vorbi despre această chestiune, trebuie să știm cu certitudine că toate rânduielile Legii sunt pline de înțelepciune și așezate la locul lor. În ele nu există nimic fără rost sau nechibzuit, fiindcă vin de la Cel Înțelept și Binestiutor. Dar le este cunoscută făpturilor toată această înțelepciune? Omul are o cunoaștere, o gândire și o minte limitate; nu poate ști totul și nici nu poate primi înțelegerea tuturor lucrurilor. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

„Nu vi s-a dat din știință decât puțin."
Coranul, 17:85 (fragment)

Trebuie, așadar, să primim cu mulțumire rânduielile pe care Allah le-a legiuit pentru robii Săi, fie că le cunoaștem înțelepciunea, fie că nu. Dacă nu o cunoaștem, aceasta nu înseamnă că în realitate nu există înțelepciune, ci că mințile și înțelegerea noastră sunt prea mărginite pentru a o cuprinde. Înțelepciunile căsătoriei sunt numeroase. Printre ele:

1. Păzirea și ocrotirea fiecăruia dintre soți. Profetul a spus:

يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج فانه أغض للبصر وأحصن للفرج

„Tineri, cel dintre voi care are putința să se căsătorească să o facă, fiindcă aceasta îl ajută mai mult să-și plece privirea și să-și păzească părțile intime."[16]

16 Referințele hadithului au fost indicate în capitolul despre statutul căsătoriei; în original, trimitere la p. 14.

2. Păzirea societății de rău și de destrămarea moravurilor. Dacă nu ar exista căsătoria, viciile s-ar răspândi între bărbați și femei.

3. Desfătarea fiecărui soț cu celălalt, împreună cu drepturile și buna conviețuire care i se cuvin. Bărbatul o ocrotește pe femeie și îi asigură, după buna cuviință, hrana, băutura, locuința și îmbrăcămintea. Profetul a spus:

ولهن عليكم رزقهن وكسوتهن بالمعروف

„Ele au asupra voastră dreptul la hrană și îmbrăcăminte după buna cuviință."[17]

Și femeia îl ocrotește pe bărbat, împlinindu-și îndatoririle de grijă și bună orânduire în casă. Profetul a spus:

... والمرأة راعية في بيت زوجها ومسئولة عن رعيتها

„... Femeia este păstoriță în casa soțului ei și răspunde de turma sa."[18]

4. Întărirea legăturilor dintre familii și triburi. Câte două familii sunt depărtate și nu se cunosc, iar prin căsătorie se apropie și se leagă! De aceea Allah a pomenit afinitatea alături de rudenia de sânge, după cum s-a arătat.

5. Dăinuirea neamului omenesc într-un chip sănătos. Căsătoria este pricina urmașilor, prin care omul dăinuiește. Allah Preaînaltul spune:

17 Ahmad, 5/73; Abu Dawud, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre descrierea pelerinajului Profetului, nr. 1905; Ibn Majah, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre pelerinajul Trimisului lui Allah, nr. 3074.

18 Referințele au fost indicate în capitolul despre condițiile căsătoriei; în original, trimitere la p. 18.

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً﴾

„Oameni! Temeți-vă de Domnul vostru, care v-a creat dintr-un singur suflet, a creat din el perechea sa și a răspândit din cei doi mulți bărbați și femei."

Coranul, 4:1 (fragment)

Fără căsătorie, s-ar ajunge inevitabil la unul dintre două lucruri: **1.** dispariția omului; **2.** apariția unor oameni proveniți din desfrâu, care nu-și cunosc obârșia și nu sunt crescuți pe temeiuri morale.

Aici doresc să fac o scurtă paranteză despre limitarea nașterilor. A limita urmașii la un anumit număr este împotriva celor urmărite de Legiuitor. Profetul a poruncit căsătoria cu femeia roditoare, adică aceea care naște mulți copii, și a arătat drept motiv că se va mândri cu mulțimea noastră înaintea comunităților sau a profeților. Juriștii au spus că este bine ca bărbatul să se căsătorească cu o femeie cunoscută pentru rodnicia ei: fie prin ea însăși, dacă a mai fost căsătorită și se știe că a născut mulți copii, fie prin rudele ei, precum mama sau sora, dacă nu a mai fost căsătorită.

Ce îndeamnă însă la limitarea urmașilor? Teama de lipsa mijloacelor de trai sau teama de osteneala creșterii copiilor? Dacă este primul motiv, aceasta înseamnă o părere rea despre Allah Preaînaltul. Când Allah creează o făptură, îi dă și mijloacele de trai. El spune:

﴿وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا﴾

„Nu există nicio viețuitoare pe pământ fără ca Allah să-i asigure hrana."

Coranul, 11:6 (fragment)

﴿وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحۡمِلُ رِزۡقَهَا ٱللَّهُ يَرۡزُقُهَا وَإِيَّاكُمۡۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ﴾

„Câte viețuitoare nu-și poartă hrana! Allah le hrănește pe ele și pe voi. El este Cel care Aude Totul, Atoateștiutorul."

Coranul, 29:60

Despre cei care își omoară copiii de teama sărăciei, El spune:

﴿نَّحۡنُ نَرۡزُقُهُمۡ وَإِيَّاكُمۡ﴾

„Noi le dăm lor hrană, precum și vouă."

Coranul, 17:31 (fragment)

Dacă motivul limitării este teama de osteneala creșterii copiilor, aceasta este o greșeală. Câți copii puțini la număr nu au adus o mare osteneală la creștere și câți copii mulți nu au fost mai ușor de crescut decât alții mult mai puțini! Greutatea sau ușurința creșterii depind de înlesnirea lui Allah. Cu cât robul se teme de Domnul său și urmează căile Legii, cu atât Allah îi ușurează treaba. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا﴾

„Celui care se teme de Allah, El îi înlesnește treaba."

Coranul, 65:4 (fragment)

Odată ce s-a arătat că limitarea nașterilor contravine Legii, intră aici și distanțarea sarcinilor potrivit stării mamei? **Răspuns:** Nu. Distanțarea sarcinilor potrivit stării mamei nu este în niciun fel aceeași cu limitarea numărului lor. Prin distanțare înțeleg ca soții sau unul dintre ei să folosească o metodă care împiedică sarcina într-o anumită perioadă, fără a o împiedica în alta.

Aceasta este îngăduită dacă ambii soți consimt. De pildă, soția este slăbită, sarcina îi sporește slăbiciunea sau boala și rămâne des însărcinată. Ea poate folosi, cu învoirea soțului, pastilele care împiedică sarcina o anumită vreme; nu este nicio problemă. Companionii practicau retragerea în timpul Profetului și nu li s-a interzis, iar retragerea este unul dintre mijloacele de împiedicare a sarcinii în urma acelui raport intim.

8 Efectele căsătoriei

Căsătoria are numeroase efecte, între care se află următoarele.

Întâi: obligativitatea darului nupțial. Darul nupțial, *mahr* sau *sadaq*, este numit în vorbirea obișnuită *jahaz*. Femeia dobândește dreptul la el prin căsătorie, fie că este stipulat, fie că nu este pomenit. Este bunul dat soției datorită contractului de căsătorie. Dacă a fost stabilit, se dă ceea ce s-a stabilit, puțin sau mult. Dacă nu a fost stabilit — contractul s-a încheiat fără să se dea vreun dar și fără să se precizeze ceva — soțul trebuie să-i dea un dar nupțial asemenea celui care se dă, după obicei, femeilor de condiția ei.

Darul poate fi un bun material sau un folos. Profetul

زوج النبي صلي الله عليه وسلم امرأة برجل على أن يعلمها شيئا من القرآن

„a căsătorit o femeie cu un bărbat, cu condiția ca acesta să o învețe ceva din Coran”.[19]

19 Al-Bukhari, Cartea căsătoriei, capitolul despre căsătoria celui sărac, nr. 5087; Muslim, Cartea căsătoriei, capitolul despre darul nupțial și îngăduința ca el să constea în predarea Coranului, nr. 1425.

Legea recomandă ca darul să fie mic. Cu cât este mai mic și mai ușor de dat, cu atât este mai bine, urmând pilda Profetului și căutând binecuvântarea. Căsătoria cu cea mai mare binecuvântare este aceea cu cheltuiala cea mai ușoară. Muslim relatează în Sahih că un bărbat i-a spus Profetului: *„M-am căsătorit cu o femeie."* L-a întrebat: *„Cât i-ai dat ca dar nupțial?"* A răspuns: *„Patru uqiyya"*, adică o sută șaizeci de dirhami. Profetul a spus:

على أربع أواق كأنما تختون الفضة من عرض هذا الجبل، ما عندنا ما نعطيك ولكن عسى أن نبعثك في بعث تصيب منه

„Patru uqiyya? Parcă ați ciopli argint din coasta acestui munte! Nu avem ce să-ți dăm, dar poate te vom trimite într-o expediție de pe urma căreia vei dobândi ceva."[20]

Umar, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Nu exagerați cu darurile nupțiale ale femeilor. Dacă ele ar fi o cinste în această lume sau o dovadă de evlavie pentru Viața de Apoi, Profetul ar fi fost cel mai îndreptățit dintre voi la ele. Profetul nu i-a dat niciuneia dintre soțiile sale și nici nu i s-a dat vreuneia dintre fiicele sale un dar mai mare de douăsprezece uqiyya. O uqiyya înseamnă patruzeci de dirhami."*

Creșterea darurilor nupțiale în ultimii ani a avut urmări rele, împiedicând mulți bărbați și multe femei să se căsătorească. Bărbatul ajunge să petreacă ani mulți până strânge darul. De aici au rezultat mai multe rele:

1. Mulți bărbați și multe femei rămân lipsiți de căsătorie. **2.** Familia femeii a ajuns să privească la mărimea darului. Pentru mulți dintre ei, darul reprezintă folosul pe care îl obțin de la bărbat pentru femeia lor. Dacă este mare, o mărită fără să

20 Muslim, Cartea căsătoriei, capitolul despre recomandarea de a privi femeia, nr. 1424.

privească urmările; dacă este mic, îl refuză pe pretendent, chiar dacă religia și purtarea lui sunt mulțumitoare. **3.** Dacă relația soților se înrăutățește, iar darul a fost atât de împovărător, de obicei bărbatul nu se îndură să o elibereze cu bunătate. O supără și o chinuiește, în speranța că îi va înapoia ceva din ceea ce i-a dat. Dacă darul ar fi fost mic, i-ar fi fost ușor să se despartă de ea.

Dacă oamenii ar fi cumpătați cu darul nupțial, ar colabora în această privință și cei cu vază ar începe să pună lucrul în practică, societatea ar dobândi mult bine și multă ușurare, iar mulți bărbați și multe femei și-ar păzi castitatea. Din păcate însă, oamenii au ajuns să se întreacă în mărirea darurilor, adăugând în fiecare an lucruri necunoscute mai înainte. Nu știm unde se vor opri.

Unii oameni, mai ales beduinii, urmau o cale ceva mai ușoară: amânau o parte din dar. De pildă, stabileau un dar de o anumită valoare, jumătate plătită pe loc și jumătate după un an, după mai puțin sau după mai mult. Aceasta îi aduce soțului o oarecare ușurare.

Al doilea: întreținerea. Soțul trebuie să-i asigure soției, după buna cuviință, hrană, băutură, îmbrăcăminte și locuință. Dacă, din zgârcenie, nu împlinește ceva obligatoriu, păcătuiește. Ea poate lua din averea lui cât îi este de ajuns sau se poate împrumuta pe seama lui, iar el trebuie să achite datoria.

Din întreținere face parte și ospățul de nuntă: mâncarea pe care soțul o pregătește în zilele nunții și la care îi cheamă pe oameni. Acesta este o Sunna poruncită, fiindcă Profetul l-a făcut și l-a poruncit. Dar trebuie ocolită risipa interzisă, iar ospățul trebuie să fie potrivit mijloacelor soțului. Exagerarea unora în cantitate și felul pregătirii nu se cuvine și duce la cheltuirea multor bani fără folos.

Al treilea: legătura dintre soți și dintre familiile lor. Allah a pus dragoste și îndurare între soț și soție. Această legătură naște drepturile recunoscute prin obicei, căci ori de câte ori se formează o legătură, se impun drepturi potrivite ei.

Al patrulea: relația de mahram. Soțul devine mahram pentru mamele și bunicile soției sale, oricât de departe s-ar urca. Devine mahram și pentru fiicele ei, fiicele fiilor și fiicele fiicelor

ei, oricât de departe ar coborî, dacă a consumat căsătoria cu mama lor, soția sa. Tot astfel, soția intră între femeile mahram pentru tații soțului, oricât de departe s-ar urca, și pentru fiii săi, oricât de departe ar coborî.

Al cincilea: moștenirea. De îndată ce un bărbat încheie cu o femeie un contract de căsătorie valabil, cei doi se moștenesc reciproc. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَٰجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِن
كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ ۚ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ
بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ
فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ ٱلثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُم ۚ مِّنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
تُوصُونَ بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ۗ﴾

„Vouă vă revine jumătate din ceea ce lasă soțiile voastre, dacă nu au copii. Dacă au copii, vouă vă revine un sfert din ceea ce lasă, după împlinirea unui legat pe care l-au făcut sau după achitarea unei datorii. Lor le revine un sfert din ceea ce lăsați, dacă nu aveți copii. Dacă aveți copii, lor le revine o optime din ceea ce lăsați, după împlinirea unui legat pe care l-ați făcut sau după achitarea unei datorii."

Coranul, 4:12 (fragment)

Nu există nicio deosebire dacă a consumat căsătoria și a rămas singur cu ea sau nu.

9 Statutul divorțului și rânduielile sale

Divorțul este despărțirea de soție prin cuvinte, scris sau semn. Regula sa de bază este că este dezaprobat, fiindcă prin el se pierd foloasele căsătoriei amintite și se destramă familia. În hadith se spune:

ابغض الحلال عند الله الطلاق

„Cel mai urât dintre lucrurile îngăduite înaintea lui Allah este divorțul."

Totuși, fiindcă uneori divorțul este de neocolit — femeia suferă dacă rămâne cu bărbatul, bărbatul suferă din cauza ei sau există alte motive —, Allah, din îndurarea Sa, l-a îngăduit robilor Săi și nu i-a încorsetat în greutate și suferință. Dacă bărbatul nu-și mai dorește soția și nu poate avea răbdare, îi este îngăduit să divorțeze, dar trebuie să respecte următoarele:

1. Să nu divorțeze de ea când este la menstruație. Dacă o face, se răzvrătește împotriva lui Allah și a Trimisului Său și săvârșește ceva interzis. Atunci trebuie să o ia înapoi și să o păstreze până când se curăță; apoi poate divorța de ea dacă voiește. Este însă mai bine să o păstreze până când are încă o menstruație, iar după ce se curăță, fie o păstrează, fie divorțează.

2. Să nu divorțeze într-o perioadă de curățenie în care a avut raport intim cu ea, decât dacă sarcina ei este vădită. Dacă bărbatul vrea să divorțeze după ce a avut raport intim cu ea de la ultima menstruație, nu divorțează până când ea are o altă menstruație și apoi se curăță, chiar dacă așteptarea este lungă. Atunci poate divorța înainte să o atingă. Dacă sarcina ei devine vădită sau este însărcinată, poate divorța. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ﴾

„Profetule! Când divorțați de femei, divorțați de ele la începutul perioadei lor de așteptare."

Coranul, 65:1 (fragment)

Ibn Abbas, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus: *„Să nu divorțeze de ea când este la menstruație și nici într-o perioadă de curățenie în care a avut raport intim cu ea. Să o lase până când are menstruația și se curăță, apoi să rostească un singur divorț."*

3. Să nu rostească mai mult de un singur divorț. Să nu spună: „Ești divorțată de două ori", „Ești divorțată de trei ori" sau „Ești divorțată, ești divorțată, ești divorțată". Triplul divorț este interzis. S-a relatat că Profetul a spus, despre un bărbat care divorțase de soție de trei ori deodată:

أيلعب بكتاب الله وأنا بين أظهركم؟

„Se ia în joacă Cartea lui Allah, în vreme ce eu mă aflu printre voi?"

Atunci un bărbat s-a ridicat și a spus: „Trimis al lui Allah, să nu-l omor?"[21]

Mulți oameni nu cunosc rânduielile divorțului. Când le vine să divorțeze, o fac fără să țină seama de timp și de număr. Robul trebuie să respecte hotarele lui Allah și să nu le încalce. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ﴾

„Cel care încalcă hotarele lui Allah se nedreptățește pe sine."

Coranul, 65:1 (fragment)

21 An-Nasa'i, Cartea divorțului, capitolul despre cele trei divorțuri reunite și asprimea interdicției, nr. 3401.

﴿وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

„Cei care încalcă hotarele lui Allah, aceia sunt nedrepții."

Coranul, 2:229 (fragment)

10 Urmările divorțului

Fiindcă divorțul este despărțirea de soție, din această despărțire decurg numeroase rânduieli, între care:

1. Obligativitatea perioadei de așteptare, dacă soțul a consumat căsătoria sau a rămas singur cu soția. Dacă divorțează înainte de a consuma căsătoria și de a rămâne singur cu ea, nu îi revine nicio perioadă de așteptare față de el. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ﴾

„Voi, cei care credeți! Când vă căsătoriți cu credincioase și apoi divorțați de ele înainte să le atingeți, nu aveți de socotit pentru ele nicio perioadă de așteptare."

Coranul, 33:49 (fragment)

Perioada de așteptare este de trei menstruații pentru femeia care are menstruație, de trei luni pentru cea care nu are menstruație și până la naștere pentru cea însărcinată.

2. Soția îi devine interzisă soțului dacă acesta divorțase de ea de două ori înaintea acestui divorț. Adică: divorțează de soția sa, apoi o ia înapoi în perioada de așteptare sau se căsătorește din nou cu ea după încheierea perioadei; divorțează a doua oară și o ia înapoi în perioada de așteptare sau se recăsătorește cu ea după aceea; apoi divorțează a treia oară. După aceasta, ea nu îi mai este îngăduită până când se căsătorește valabil cu alt bărbat, acesta are raport intim cu ea, iar apoi, nemaidorind-o, divorțează de ea. După aceasta îi este îngăduită primului soț. Allah Preaînaltul spune:

﴿ٱلطَّلَٰقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌۢ بِإِحْسَٰنٍ ۗ﴾

„Divorțul este de două ori; apoi, fie păstrare după buna cuviință, fie eliberare cu bunătate."

Coranul, 2:229 (fragment)

În versetul următor, prin *„Dacă divorțează de ea"* se înțelege a treia oară; prin *„Dacă acesta divorțează de ea"* se înțelege al doilea soț; iar prin *„cei doi"* se înțeleg primul soț și soția de care divorțase.

﴿فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُۥ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

„Dacă divorțează de ea, ea nu îi mai este îngăduită după aceea până când se căsătorește cu alt soț. Dacă acesta divorțează de ea, nu este nicio vină pentru cei doi să se întoarcă unul la altul, dacă socotesc că vor respecta hotarele lui Allah. Acestea sunt hotarele lui Allah, pe care El le lămurește unor oameni care știu."

Coranul, 2:230

Allah i-a interzis-o celui care divorțează de ea de trei ori până când se căsătorește cu alt soț deoarece, la începutul Islamului, oamenii divorțau și își luau soțiile înapoi de oricâte ori voiau. Un bărbat s-a mâniat pe soția lui și i-a spus: *„Pe Allah, nici nu te voi ține lângă mine, nici nu te voi lăsa să pleci."* Ea a întrebat: *„Cum așa?"* A răspuns: *„Voi divorța de tine, iar când se apropie sfârșitul perioadei tale te voi lua înapoi. Apoi voi divorța din nou și, când se apropie sfârșitul perioadei, te voi lua înapoi."* Femeia i-a pomenit

aceasta Trimisului lui Allah, iar Allah a revelat: *„Divorțul este de două ori."* El a mărginit numărul divorțurilor la trei, din îndurare față de femei, pentru a le ocroti de nedreptatea soților lor.

Frați ai mei, poate că am înfățișat numeroase rânduieli ale căsătoriei, străduindu-ne să le dăm întinderea potrivită, fără o lungire plictisitoare și fără o scurtare care să le știrbească. Îl rog pe Allah Preaînaltul să le facă folositoare, să facă această lucrare sinceră pentru El și potrivită cu mulțumirea Sa și să ridice din această comunitate o generație cunoscătoare a rânduielilor lui Allah, păzitoare a hotarelor Sale, împlinitoare a poruncii Sale și călăuzitoare pentru robii Săi.

Domnul nostru, nu ne abate inimile după ce ne-ai călăuzit și dăruiește-ne îndurare de la Tine! Tu ești Dăruitorul. Domnul nostru, dă-ne bine în această lume și bine în Viața de Apoi și păzește-ne de pedeapsa Focului! Allah să-l binecuvânteze pe Profetul nostru Muhammad, familia și companionii lui și să le dăruiască pace.

Redactat la 26/5/1389 h.

Indice

alăptare	17, 18
căsătorie	5, 6, 9, 10, 12, 14, 16, 20, 21, 26, 27, 30, 32, 33
dar nupțial	30, 31
divorț	35, 38
întreținere	24, 32

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid. Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (tanzil.net), CC BY 3.0.

Az-zawaj

Căsătoria

Contractul de căsătorie, condițiile sale și drepturile pe care le aduce sunt prezentate împreună cu rânduielile divorțului. Cele zece capitole explică alegerea soției, interdicțiile matrimoniale, darul nupțial, întreținerea și urmările despărțirii.

Autor: Muhammad ibn Salih al-ʻUthaymin

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro